

סרטים

על האיש האגדי

מבקשי האמת ההיסטורית לא ימצאו ב' האנס כריסטיאן אנדרסן, סרטם של דני קיי וסראנג סלר. כנגד זה יש בו הרבה מעלות של אמת, מבחינת הכידור. קומיקאי קיי מגלם באגדה הצבוענית את דמותו האל-מותית של בן הסגולה טחה האגדות בעור שמלחין לטר מספק סידרה של לחנים שכל אחד בפני עצמו היה יכול להחת מסמר של סרט שלם.

מסיקי הסרט מודיעים בראשו כי לא נתכונן אלא לאגדה, ואכן, סרט לאי אלו ארכיויות מיתרות, ביחוד בסבירו של הסרט, בו מתאהב קיי אנדרסן ברקדנית באלט (יאנמר) הנשואה לכוריאוגרף צעיר (פארלי גרינגר), נגול על בד הקילנוע סרט ססגוני ומסוגנן.

כוכבות מנספילד

לה מותר ולי אסור ?

אגדה לאריאליסטית נחמדה ועליוה. מבוגרים ונוער ימצאו בו סיפוק רב.

מרובה-אעם

במאי הזהב הנוזל נתקא, כפי הנראה, בשכר האימה לאונריוזורי קלוזו. בו מנסים ארבעה נהגים אמיצים-פחונים להעביר מסען של ניטרולציון על פני דרך לאדרך, ניסה לחזור על התמונה המתוחות שבאותו סרט. אלא שלעומת צירתו הגדולה של הבמאי ה' צרפתי, נראה המוצר של המסריט הארגני טינה-הוליבדי חיור, ילדותי ומטופש.

זה מעשה בשני אמריקאים (גרי קיפי, ורד בוגו) הנחקקים לארץ נפט זרום אבירי סוק (תוצאלה ?) ללא כספים, נאלצים לפי קיט במלאכות שונות, מתגלגלים לבסוף לשדה נפט, בו מושך אליו גברתן קופר את תשומת לבו של אהובו לשעבר (ברבה סטנויק) ועתה אשת חברו הטוב (אתחוני קיין). קופר, אהובה נערה אחרת (רות רומז) ואת חברו קיין, דוחה את נסיונות ההתקרבות של סטנויק, הרוצחת את בעלה, מכפרת על פשעה בהתאבדות הוליבדי ציורית מאה, בעיצומו של קרב עם שודדים.

כל המאורעות הללו מתרחשים במהירות מסחררת, תוך כשעה וחצי משאירים על הצופה רושם אפסי. מעלותיו היחידות של הזהב הנוזל : משחקו המעולה של אתחוני

Advertisement for a film featuring a woman's face and the text 'השופר הזה' and 'מאת'.

(אוסקר) קיין, שירתו (ברקע) של זמר כושי פראנקי ליין.

הגיל האהבה

גיל האהבה הינו מלודרמה צרפתית טיפוסית : כל משתתפי הסרט משתייכים על אותו גיל סנטימנטלי, ביחוד הנער אנדרה פייר (מישל בק).

אנט החמודה, חברתו של אנדרה (מריאן ואלדי), חוטאת בהבעה של קדושה. אימו של אנדרה מבשחת הפקיד של קדושה בהבעה של חוטאת. אנדרה עצמו אינו חוטא כלל. הוא רק עושה, את אשר היה עושה כל גבר נורמאלי בגילו (15 על הבד), או בכל גיל אחר, עד ל... תוצאה : זעקת-תינוק בבית החולים לילודות.

החוטא היחיד הנראה כחוטא ממש הוא אביה של אנט. אולם לרוע מזלו הוא נאלץ לבלות את מרבית המערכות של הסרט בבית הסוהר, אליו נשלח על-ידי שופט קשה, אביו של אנדרה. אף על פי כן מוכיח גם השופט כי הוא לא יצא מתחומי גיל-האהבה. אבל זה קורה רק בסוף.

גיל האהבה הציג בפני מסריטיו כמה וכמה בעיות, אשר החמורה בהן היתה האם ה' צעירה. הבמאי התאכזר אליה : הוא רצה אותה בבית החולים לילודות. אולם זה עזר לו להשיג שתי מסרות : לפתור את כל הבעיות ולסחוט דמעות מעיני הקהל.

באשר לאנדרה, אין הוא יודע מה לעשות בתינוק.

יומן החדשות

גם לה ? גם ליו

לאחר שגנבה גיין מנספילד את תשור מת הלב של כל הצלמים מכוכב גיין ראסל בעת הצגת הבכורה של מתחת למים (ה' עונם הזה 910) פתחה ראסל בהתקפת נגד, הכריזה : 'תמונות התצ'יריום שנעשו מתחת למים מעוררות גועל'. הגיבה נערה שער מנספילד : 'מהי רוצה ? תמונתה שלה, (ראסל) בגדול של כמה מטרים, מופיעה ב' אורות צבועניים מעל לבית קולנוע בברוד ווי... והיא נראית בה בכגדים המבליט את כל מעלותיה. לה מותר ולי אסור ?' העיר עתונאי, למשמע פקחותה של העל-מה מנספילד : 'היא עוד תהיה יורה מפור' סמת.

שחקנית איטלקית תמית-ענינים גינה (לחם אהבה ודמיון) לולוברג'ייה נתגלתה כלא-כל-כך תמימה עת דרשה בעד השתת' פורה בשלישי בסידרת סרטי הלחם והאהבה סך של 300 אלף לירות שטרלינג, כמחצת ההכנסות הכלליות של הסרט.

העיר על כך האוטובטורה רומאנה, עתון החאתיקן הממערב לעתים רחוקות בעיני קולנוע : 'סכום זה עולה על מה שאישי מדע ממדרגה ראשונה או גדול הרואים מסור גל להשתכר במשך חיים שלמים של צבייה מסוכנת'.

לאחר עשרים ושמונה שנות נשואים הודיע אדוארד ג' רובינזון שהוא עומד להיר פרד מעל אשתו, אחר חור בו, אחר הודיע שהתחרט על שהתחרט, בלבד לגמרי מן העתונאים. הסכיר רובינזון : קשה לחסל במחי יד אחת עשרים ושמונה שנות נשור אים. יותר מדי רגשות מושקעים בעסק'.

צרה נוספת : גם השקעות אחרות מעורר בות בנשואים. למשל : אוסף אמנותי השהה למעלה ממיליון דולאר והשיך, לפי החוקה של מדינת קאליפורניה, לבעל ולאשה גב יחד.

בקצרה

חלום בהתגשמותו. גירי לואיס ודין מארטין בקומדיה פחות שגוענית מן הרגיל אצלם, ומשהו יותר משעשעה, על ברנש הוטרך בטעות לגבור לאומי.

חופי הכרף. אליה קאואן מוליך את מארלון בראגו בסימטאות הנמל, הישר אל פרטי האוסקר.

גבעה 24 אינה עונה. הסרט ה' ישראלי (הגם שלא עברי) הראשון שאפשר לראותו מבלי לקבל בחילה, אריה לביא, יצחק שילה, זלמן לביוש, אך מעל לכל - ביזמו - של תורילד דיקינסון.

ורדי, סרטולדות מגוחך ביותר שבו ניתנת המוסיקה רק במשורה, ציגונות - בלי הגבלה. משחק, ביום אצלם - מתחת לכל בקורת.

תשבץ 914

Crossword puzzle grid with numbers 1-36 indicating starting points for clues.

מאוזן : 1. ה' ציר השני של ישר ראל במוסקבה; 5. אביו הרוחני של תום סויר; 9. היב' שת החמישית; 13. כך רצוי שקצה ה' עפרון יהיה; 15. רו' בו של סוס; 16. מס' מר פרקיו של יש' עיהו; 17. מה שי' הוקם בתל-אביב ב' שנת 1936; 18. חות' נה של ציפ'רה; 20. אחד ממפעלי סולל' בונה; 21. ראש ממ' שלה אסיאתי מנצח; 22. עורכת חבצע ה' חיוך; 23. משותף ל' בית ולוית; 25. נשיא' התאחדות הכדורגל; 26. בריגדיר יהודי' שנהרג בתוניס; 28. שלושה אחים מצ' ליחם בעסקי הון; 30. המטבע העובר לסוחר באורקוצק; 33. סחב על גבו; 34. הבריו הוא כזה; 35. סמל האיטיות; 36. לגמרי לא שמן; 38. הוא לא גורא כל כך; 40. איכות; 41. עבד שאינו מוכן לעזוב את אדוניו; 43. בית-חרושת עכואי; 44. האל; 46. של שניים; 48. מכונת אמריקאית; 49. מרכז היהדות החרדה בגרמניה הסרומונאצית; 53. השניה בערי ישראל; 54. ארכיאולוג ישראלי צעיר.

Advertisement for '15 ספרים' (15 Books) by 'ספרי הוצאת'.

בתרון תשבץ 911

Small crossword puzzle grid with numbers 1-15.

רדכי ואני מתגוררים בחדרי הקטן בירושלים. המתיחות בעיר גדולה, הרשות מטילה אימה. חוששים לצאת מהבית ובפחד עוברים את הרחוב. יידעים לנו חרפת רעב. השכר שקיבלנו לא הספיק אפילו לארוחה אחת, טיב המזון מפוקפק. בבוקר ובערב היינו שותים תה וממתקים אותו בדבלת תאנים. לחמנו, האפוי מקמח דורה - לחם צר.

לא כל יום אפשר היה להשיג את הלחם. קניתיו במאה שערים, אצל אשה אלמנה שהיתה מוכרת בבתר. גם ערך הכסף לא היה מלא ; היה כסף קשה וכן שטרות-נייר ממשלתיים, שערכם ירד מיזם ליום.

לפי החוק ערך שהה לכסף הקשה ולשטרות-הניר, אך לא כן במציאות ; והמחירים שונים היו, לפי המטבע.

ערב אחד ירדתי לשכונת מאה-שערים הקרובה לשכונתי, להביא כיכר לחם מהאשה האלמנה. בהתקרבי לדוכנה פבינת הרחוב, שמעתי את קולה בוכה ומתייפחת. ראיתי שוטר תורכי עומד ליד הדוכן ושם את ככרות הלחם לשק. והאלמנה איבדת עצות ובוכה.

השוטר ביקש לשלם לה בעד הלחם ב...שטרות-נייר. נודעצתי מהעול, שכחתי שאני 'פררי', (עריק מהצבא התורכי) והתעוררתי להרגיו יצרו הטוב של השיטר : פניתי אל מצפוני ואמרתי, שהאשה אימללה ומסכנה. עוד טרם אכלה את דברי והוא תפס בי והתחיל סוטר על פני, מכני ומקלני באכראבי ובאלוהי.

נתקלתי יהודים אל המקום, יהודי מאה-שערים. משתתפים הם בצערי ומחשים, והשוטר המחזיק בי ימשכני לבית-הכלא.

היהודים קורצים לי בעיניהם ואני אינני מבין למה יתכתנו. הוא מושכני ואני הולך אחריו; וכשהחל שוב לספל בשק הלחם, הבריקה בי החלטה לברוח ויהי מה. כהרף-עין נתחחר לסני כל מה שצפוני לי במשפט העלילה שיעליל עלי השוטר. זכרתי את מצבי כ'פררי', את התליות בשער שכם, את מרדכי המצפה לשובי - והתחלתי לרוץ. והשוטר רדף אחרי.

זהו קטע מתוך ספרו של שמעון קושניר, בכור מבורה, זכרונותיו של נער עובד בימיו העליוה השנייה, שיצא בחמשה חודשים האחרונים בחמש מהדורות, בזו אחר זו, בהוצאת 'עיינות'.